

at komplikationer ved indgreb efter 12. uge er hyppigere og sværere, og yderligere, at dødeligheden ved de sene indgreb er 2 promille (1 af hver 500), medens den ved indgreb inden 12. uge er 0,1 promille (1 af hver titusind).

Indikationen for legal abort vil altid afhænge af en sammenlignende vurdering af risikoen, hvis svangerskabet fortsættes, med risikoen ved et abortindgreb. Vi mener ikke, at vi på vore patienters vegne kan tage en så svær risiko som den, der foreligger ved indgreb efter 12. uge, medmindre der findes en meget tungtvejende indikation, f. eks. fare for kvindens liv eller svær arvelig lidelse hos fosteret (åndssvaghed, blødersygdom).

Vi er klar over, at en sådan streng håndhævelse af 12-ugers grænsen må medføre en betydelig indsats for at gøre befolkningen bekendt med denne regel.

Vedrørende lovudkastets § 3, nr. 6, den sociale indikation.

Vi foreslår, at det indføres i nr. 6, at samrådene kan stille indikation for tilbydelse af sociale hjælpeforanstaltninger, når der er enighed om, at den alvorlige belastning kan afværges ved sådanne foranstaltninger.

Begrundelse:

Af udvalgsbetænkningen vil vi fremhæve: Side 73 højre kolonne, øverst, „svangerskabsafbrydelse er en nødudvej, som man kun bør gribe til, når bedre løsninger af problemerne ikke findes eller er gennemførlige“, og samme bogs side 62, højre kolonne, øverste afsnit, „... og der bør sættes afgørende ind på at opnå sådanne forbedringer.“ (d.v.s. familiepoltiske og sociale). Endvidere samme bog, side 161, venstre kolonne, nederste afsnit, „... således at ingen gravid kvinde alene af sociale grunde skal føle sig tvunget til at få et svangerskab afbrudt.“

Vi kan fuldt tilslutte os, at legal abort ikke er nogen løsning på sociale problemer. Det vil således være lægeligt forståeligt, om man i tilslutning til en abortus provocatus legalis-sag vil få mulighed for at behandle ansøgerens sociale situation. Dette vil bringe et langt videre perspektiv ind i billedet.

En nyskabelse som den foreslåede ret for samrådene til at indstille til sociale hjælpeforanstaltninger vil være et led i eller en

begyndelse til en afgørende forbedring. Vi kan naturligvis ikke på nuværende tidspunkt tage detaljeret stilling til, hvordan de sociale hjælpeforanstaltninger skal udføres i praksis, men må understrege, at det er vigtigt, at det bliver Mødrehjælpen, der tager sig af dette. Mødrehjælpen er iflg. sin opbygning og sin ekspertise mest velegnet, og det vil være urimeligt belastende for kvinderne at skulle igennem flere institutionsbehandlinger.

Vi er bekendt med, at man vil indvende, at samfundet ikke endnu er indstillet på at honorere sådanne sociale krav, og at det iøvrigt er urimeligt at give gravide kvinder en så udtalt social fortrinsstilling, som dette kan give anledning til, men disse indvendinger kan ikke ændre vor principielle indstilling til sagen.

Som yderligere begrundelse for forslaget skal vi fremføre: Vi er iflg. hele vor uddannelse, vort virke som læger og den dermed følgende opfattelse af problemerne indstillet på, at et lægeligt indgreb kræver en lægelig indikation. Vi ved meget vel, at man for at leve i et samfund kan være nødt til at gøre undtagelser fra hovedregler, men vi må hævde benævnte lægelige princip.

Ved at tilføje den nævnte passus til § 3, nr. 6, får vi mulighed for at vælge den bedste løsning, enten de tilfælde, hvor en social hjælpeforanstaltning vil løse problemerne, eller de tilfælde, hvor ikke engang en sådan foranstaltning vil være tilstrækkelig, men hvor det da som hovedregel vil være muligt at stille en lægelig indikation.

Vi må fremhæve, at den sociale indikation skal betragtes som en nødløsning af et akut problem, og at tilføjelsen af den nævnte passus til § 3, nr. 6, er en betingelse for, at vi kan medvirke til den sociale indikations gennemførelse i praksis.

Yderligere foreslår vi, at den lov, der måtte blive vedtaget, skal tages op til evt. revision efter få års forløb, måske 3 eller 4. I perioden indtil da foreslår vi, at Mødrehjælpen og vi får mulighed for at gøre en fælles indsats for at fremskaffe et stort og vægtigt materiale til belysning af de tilknyttede sociale problemer og en bedre opgørelse af abortindgrebenes komplikationer over hele landet, idet vi må fremhæve, at disse problemer ikke er tilstrækkeligt belyst i dag.